

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 16.10.2009
KOM(2009)553 lõplik

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega määratakse 2010. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade
püügivõimalused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes
püügipiirangutega vetes**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Iga-aastane määrus kalapüügivõimaluste kohta on ühise kalanduspoliitika kõige olulisem kalavarude kaitsmise vahend. See hõlmab püügipiirangute ja püügikoormuse piirangute kehtestamist kalavarude taastamise kavade ja pikaajaliste kavade raames ning sellesse on lisatud ka sätteid (vt 5. jagu) ajutiste meetmete ja erandite lubamise kohta muudest õigusaktidest (näiteks tehniliste meetmete määrusest ja süvamereleikide püügi koormuse piiramist käsitlevast määrusest, jne).

Käesoleva ettepaneku taust on esitatud komisjoni teatises (KOM(2009) 224 (lõplik)). Paljude kalavarude suhtes kohaldatakse soovitusi vähendada püüki nullini või võimalikult madala tasemeni. Paljud kalavarud on bioloogiliselt ohutust piirist allpool. Ühise kalanduspoliitika raames kehtestatud kaitsemeetmetest hoolimata ei vähene tundlike liikide kategooriasse kuuluvate kalavarude arv. Kõnealune analüüs kinnitab, et püütavate kalavarude kaitseks on vaja tõhusamaid kaitsemeetmeid.

ICESi ja STECFi soovitustes 2010. aastaks rõhutatakse taas paljude ühenduse vetes leiduvate kalavarude halba seisundit. Suurema osa varude puhul ületab püük maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastava taseme. Paljusid varusid püütakse üle ennetusliku taseme ja mitme olulise varu, sealhulgas enamiku tursavarude praegune püügimaht ohustab väga tõsiselt varude taastootmisvõimet.

Nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 kohaselt peab komisjon igal aastal esitama püügipiirangute ja püügikoormuse piirangute ettepaneku, et tagada ühenduse kalanduse ökoloogiline, majanduslik ja sotsiaalne jätkusuutlikkus.

- **Üldine taust**

Sageli püütakse kalavarusid liiga palju. Nõukogu kehtestab igal aastal püügipiirangud, kuid tegelik püügimaht on paljudel juhtudel endiselt suurem jätkusuutlikku saagikust võimaldavast tasemest. Põhjuseks on see, et püügipiirangud kehtestatakse mõnikord tasemel, mis ületab jätkusuutliku mahu, ning sageli neid püügipiiranguid ei järgita piisavalt.

Viimastel aastatel on mõnedes püügipiirkondades muudetud püügipiirangud rangemaks ja mõnede varude puhul on kehtestatud mitmeaastased taastamiskavad, mille raames kehtestatakse iga-aastased püügipiirangud, et saavutada jätkusuutlikkus kalastussuremuse järkjärgulise vähendamise teel.

Püügimahu ja -koormuse kontrolli vähene tõhusus võib põhjustada kalavarude edasist vähenemist. Varude vähenemine on vastuolus ühise kalanduspoliitika eesmärgiga saavutada ühenduse kalanduse jätkusuutlikkus.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Ettepaneku valdkonnas kehtivaid õigusnorme kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2009, välja arvatud teatavad püügikoormuse piirangud, mida kohaldatakse kuni 31.

jaanuarini 2010.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega**

Esitatud meetmed on kavandatud vastavalt ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja eeskirjadele ning need on kooskõlas ühenduse säästva arengu poliitikaga.

2. **KONSULTEERIMINE HUVIDATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE**

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloostus

Ettepanekus on arvesse võetud kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomiteega (ACFA; sellesse kuuluvad tootmissektori, töötleva tööstuse ning kalandus- ja vesiviljelustoodete kaubanduse kutseorganisatsioonide, aga ka tarbijate huvide, keskkonna- ja arenguküsimustega tegelevate kutseväliste organisatsioonide esindajad) ning selliste piirkondlike nõuandekomisjonidega peetud konsultatsioonide tulemusi, kelle huvidega on käesoleva ettepanekuga hõlmatud kalandustegevus seotud. Nimetatud konsultatsioonide aluseks oli komisjoni teatis nõukogule ja Euroopa Parlamendile (KOM(2006) 246 (lõplik)) ühenduse kalanduse juhtimist käsitlevate konsultatsioonide parandamise kohta, milles on esitatud nn varasema otsustamise põhimõte, ning komisjoni teatis nõukogule püügivõimaluste kohta 2010. aastal (KOM(2009) 224 (lõplik)), milles on esitatud komisjoni seisukohad ja kavatsused seoses püügivõimalusi käsitlevate ettepanekutega, arvestades oodatavaid teadusnõuandeid varude olukorra kohta 2010. aastal.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Piirkondlikud nõuandekomisjonid rõhutavad vajadust tagada, et iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote muudetakse järk-järgult, et vähendada majandustegevuse ootamatut katkemist. Nagu on kirjas ettepaneku üksikasjalikus selgituses, on ettepanekusse kaasatud kalastusvõimaluste järkjärgulise kohandamise ja iga-aastaste muudatuste piiramise põhimõte, kui see on olnud võimalik ilma tundlike varude olukorra halvenemist põhjustamata.

- Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Asjaomased teadus-/erialavaldkonnad

Kalandusbioloogia ja kalamajandus.

Kasutatud meetodid

Konsulteerimine sõltumatu rahvusvahelise teadusliku organiga ICES ja STECF täiskogu koosoleku korraldamine.

Peamised organisatsioonid/eksperdid, kellega on konsulteeritud

- Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES);

- Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF).

Saadud ja arvessevõetud arvamuste kokkuvõte

Tuvastati tõsiste ja pöördumatute tagajärgedega ohtude olemasolu. Selliste ohtude esinemise suhtes ollakse üksmeelel.

STECF kinnitab ICESi soovitusi ja on mõnda neist täiendanud.

Eksperdiarvamuste avalikustamiseks kasutatud vahendid

Kõik STECFi aruanded on kättesaadavad merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi veebisaidil, pärast seda, kui komisjon on need ametlikult vastu võtnud.

- **Mõju hindamine**

Riigiasutused peavad vastu võtma püügi ja püügikoormuse piiramise meetmed vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 20 nõuetele. Esitatud meetmete rakendamise korral vähenevad üldiselt ühenduse laevade kalapüügivõimalused.

Ettepanek ei käsitle üksnes lühiajalisi otsuseid, vaid on ka osa pikaajalisest lähenemisviisist, mille puhul kalapüüki vähendatakse pikemas perspektiivis järk-järgult säästva tasemeni.

Ettepanekus esitatud lähenemisviis toob kaasa lubatud kogupüügi vähenemise lähiajal, kuid ülepüügi tõttu vähenenud varude taastudes püügivõimalused suurenevad. Keskmises või pikas perspektiivis nähakse selle strateegia tulemusena ette väiksemat keskkonnamõju, kuna vähenevad püügikoormus, laevade arv ja/või keskmine püügikoormus laeva kohta, ning püsivad või kasvavad lossimismahtu.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Ettepanekus sätestatakse püügi piirangud ja püügikoormuse piirangud, mida kohaldatakse ühenduse püügi piirkondades ja rahvusvahelistes püügi piirkondades, kus tegutsevad ühenduse kalalaevad; piirangud vastavad ühise kalanduspoliitika eesmärgile tagada kalapüügi bioloogiliselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlik maht.

- **Õiguslik alus**

Määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikkel 20.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Ettepanek tehakse ühenduse ainupädevusse kuuluvas valdkonnas. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine kogu ühendusele ja seetõttu tuleks seda rakendada nõukogu määruste abil.

Kõnealuse nõukogu määrusega jaotatakse liikmesriikidele püügivõimalused, kuid liikmesriikidel on täielik otsustusvabadus nende püügivõimaluste jaotamisel piirkondade või ettevõtjate vahel, seega on liikmesriikidel ka piisavalt suured võimalused neile jaotatud püügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja/või majandusliku mudeli valikul.

Käesolev ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Sellise määruse võtab nõukogu vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt(id): määrus.

Muud õigusaktid ei oleks asjakohased järgmisel põhjusel.

Käesolev ettepanek käsitleb kalavarude majandamist, mille rakendamiseks tuleb nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 kohaselt igal aastal kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võtta nõukogu määrus.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

5. LISATEAVE

- **Lihtsustamine**

Ettepanekuga nähakse ette (EÜ või riikide) avalik-õiguslike asutuste halduskorra lihtsustamine, eelkõige püügikoormuse kontrollimiseks vajaliku andmeedastuse nõuete osas.

- **Ülevaatus-/läbivaatus-/aegumisklausel**

Ettepanek käsitleb iga-aastast määrust 2010. aasta kohta ning seetõttu ei sisalda muutmisklauslit.

- **Ettepaneku üksikasjalik selgitus**

- Võrreldes eelmiste aastatega on kavandatava määruse reguleerimisala kitsam ning see ei sisalda enam nn lisatingimusi, mis on asjakohased seoses püügivõimaluste kasutamisega, kuid ei ole nendega funktsionaalselt seotud. See on vajalik, kuna Lissaboni leping võib jõustuda enne, kui nõukogu ettepaneku detsembris vastu võtab.
- Lissaboni lepingus on sätestatud, et kaasotsustamismenetlus on ühise kalanduspoliitika valdkonda kuuluvate küsimuste puhul tavaline otsustamismenetlus. Asutamislepingu artikli 43 lõikega 3 on ette nähtud erand

seoses meetmetega „kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta”. Kõnealused meetmed peab nõukogu vastu võtma komisjoni ettepaneku põhjal, ilma Euroopa Parlamendi osaluseta. Seepärast on tähtis teha selget vahet nende meetmete vahel, mida võib pidada funktsionaalselt seotuks kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamisega, ning nende vahel, mis tuleb vastu võtta kaasotsustamismenetlusega.

Seoses püügipiirangutega ja püügikoormuse reguleerimisega on ettepanek kooskõlas nn varasema otsustamise põhimõttega, mis on esitatud komisjoni teatises nõukogule ja Euroopa Parlamendile (KOM(2006) 246 (lõplik)) ühenduse kalanduse juhtimist käsitlevate konsultatsioonide parandamise kohta, ja komisjoni teatises nõukogule püügivõimaluste kohta 2009. aastal (KOM(2009) 224 (lõplik)), milles esitati komisjoni vaated ja kavatsused seoses tema ettepanekutega lubatud kogupüügi ja kvootide kohta, arvestades oodatavaid teadusnõuandeid varude olukorra kohta 2010. aastal. Kõnealuse teatise kohaselt on üha rohkemate kalavarude puhul, nt tursk, merluus, merikeel, atlandi merilest ja norra salehomaar, püügivõimalused kehtestatud eeskirjade põhjal, mis on sätestatud asjaomastes pikaajalistes kavades. Selliste kalavarude puhul, mille majandamiseks on kavandatud uued pikaajalised kavad (läänepoolsed stauriidivarud, euroopa merluus), ning samuti selliste varude puhul, mille kohta nõukogu ja komisjon võtsid 2008. aasta detsembris nõukogu istungil vastu siduva seisukoha (Keldi mere heeringas ja Vb ja VIa püügipiirkonna kilttursk), järgitakse ettepanekus nimetatud dokumentides sätestatud eeskirju.

Kooskõlas varasema otsustamise põhimõttega on konsultatsioonid sidusrühmade ja liikmesriikidega läbi viidud aasta jooksul, peamiselt 23. juulil toimunud ühisel kohtumisel sidusrühmade (piirkondlikud nõuandekomiteed ja ACFA) ja liikmesriikidega ning 29. septembril 2009 toimunud kohtumisel üksnes sidusrühmadega.

Lisaks on ettepanek kooskõlas komisjoni teatisega nõukogule ja Euroopa Parlamendile säästva lähenemisviisi rakendamise kohta ELi kalanduses maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kaudu (KOM(2006) 360 (lõplik)) selles mõttes, et see ei too kaasa kalastussuremuse suurenemist. Selline suurenemine oleks vastuolus kohustusega, mille ühendus ja liikmesriigid võtsid Johannesburgis toimunud ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel: hoida varud tasemel, mis võib anda suurimat jätkusuutlikku saaki, või taastada need selle tasemeni, ning taotlusega saavutada need eesmärgid kahjustatud kalavarude puhul võimalikult kiiresti, võimaluse korral mitte hiljem kui 2015. aastal.

Tursapüügi puhul kehtestati 2008. aastal püügikoormuse reguleerimise süsteem, mis põhineb kilovatt-päevade arvul (määrus (EÜ) nr 1342/2008). Seda kohaldatai 2009. aastal ja kohaldatakse ka 2010. aastal. La Manche'i lääneosa merikeele, uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari püügi koormuse reguleerimiseks kohaldatakse ka 2010. aastal merepäevade reguleerimise süsteemi püügiregistris olnud laevatüüpide kaupa, kuid kavandatava määrusega lubatakse liikmesriikidel jätkuvalt kohaldada kilovatt-päevade arvul põhinevat süsteemi, et püügivõimalusi tõhusamalt kasutada ning kalandussektoriga kooskõlastatult soodustada kaitsetegevust.

Ettepanek sisaldab teatavate piirkondlike kalandusorganisatsioonidega kokkulepitud püügipiiranguid. Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsiooni (SEAFO), Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPFO), siniuim-tuuni kaitse komisjoni (CCSBT), Ameerika Troopikatuunide Komisjoni (IATTC), Antarktika vete

elusressursside kaitse komisjoni (CCAMLR), Kirde-Atlandi kalanduskomisjoni (NEAFC) ja Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) kehtestatavad püügipiirangud ja muud soovitusel selguvad kõnealuste organisatsioonide aastakoosolekutel, mis peetakse 2009. aasta novembris ja detsembris. Gröönimaa vete kalavarude ja Norraga ühiselt majandatavate kalavarude lubatud kogupüük kinnitatakse alles pärast 2009. aasta novembris ja detsembris peetavate konsultatsioonide lõppu. Seepärast on kõnealune lubatud kogupüük esitatud märkega „pm” (*pro memoria*).

Samuti tuleb märkida, et II lisas, milles käsitletakse laevade püügikoormuse piiramist teatavate kalavarude, sh tursavarude taastamise kontekstis, osutatakse maksimaalsele lubatud püügikoormusele praegu kui pm-le, olenemata sellest, kas seda mõõdetakse merel viibitud päevade arvuga laeva kohta või kilovatt-päevades püügikoormuse rühma kohta, kuna komisjon analüüsib alles kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) andmeid ja nõuandeid seoses suundumustega püügikoormuse ja saagi osas kuni aastani 2007 (k.a). STECFi täiskogu koosolek toimub novembris 2009 ning pärast seda avaldatakse lõpparuanne STECFi veebisaidil. Analüüsitakse ka meetodit, millega kehtestada lõplik püügikoormus tobiapüügiks Ila, IIIa ja IV püügipiirkonna EÜ vetes.

Süvamereliikide püügi reguleerimisega seoses kiitis nõukogu 2006. aasta detsembris heaks süvamereliikide püügikoormuse 10 % vähendamise võrreldes 2005. aasta tasemega. Kõnealune vähendamine on siiski väiksem kui Kirde-Atlandi kalanduskomisjoni (NEAFC) nõutud 35 %. Aastateks 2008 ja 2009 otsustati püügikoormust täiendavalt vähendada 10 % võrreldes sama võrdlustasemega. 2010. aastaks püügikoormust täiendavalt ei vähendata. Maksimaalne püügikoormus ei ületa siiski 2009. aastal kohaldatavat taset, mis on 65 % keskmisest aastast püügikoormusest, mida asjaomase liikmesriigi laevad kasutasid 2003. aastal. Püügikoormust on vaja jätkuvalt vähendada nii selleks, et täita ühenduse rahvusvahelisi kohustusi, kui ka selleks, et kaitsta varusid, mis on äärmiselt tundlikud ja vajavad kiiret kaitset nende äärmiselt madala paljunemisvõime tõttu, nagu ICES on juba mitu aastat rõhutanud.

Lühikese elueaga liikide nagu tobia, norra tursiku ja kilu puhul säilitatakse üheaastased majandamissüsteemid. Neil juhtudel võidakse 2010. aasta alguseks kavandatud püügivõimalusi ajakohastatud teaduslike nõuannete põhjal aasta jooksul muuta komisjoni määruste abil, mis võimaldab kavandatud majandamismeetmeid kiirelt rakendada. Praegu vaadatakse üle meetodeid sobiva väärtuse arvutamiseks, mis on vajalik tobia lubatud kogupüügi läbivaatamiseks aasta jooksul. Ilmselt lepatakse uute arvutusmeetodite osas Norraga kokku sügisel, seega on tõenäoline, et IID lisa muudetakse oluliselt. Käesolev määrus ei sisalda enam Biskaia lahe anšoovise üheaastast majandamissüsteemi, kuna kõnealust kalavaru on kavas hakata majandama Biskaia lahe anšoovisevaru ja selle püügi pikaajalise kava kohaselt (KOM(2009) 339 (lõplik)), millega kehtestatakse alternatiivne süsteem, mille kohaselt kehtestatakse pikaajalises kavas kõnealuse varu lubatud kogupüük ja kvoodid, mille komisjon iga aasta juunis viimaste teadusnõuannete põhjal kinnitab.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2010. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta,¹ eriti selle artiklit 20,

võttes arvesse nõukogu 6. mai 1996. aasta määrust (EÜ) nr 847/1996, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel,² eriti selle artiklit 2,

võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrust (EÜ) nr 2166/2005, millega kehtestatakse meetmed Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare läänerannikuvete uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamiseks,³ eriti selle artikleid 4 ja 8,

võttes arvesse nõukogu 23. veebruari 2006. aasta määrust (EÜ) nr 388/2006, millega kehtestatakse Biskaia lahe merikeelevaru säästva kasutamise mitmeaastane kava,⁴ eriti selle artiklit 4,

võttes arvesse nõukogu 7. mai 2007. aasta määrust (EÜ) nr 509/2007, millega kehtestatakse La Manche'i lääneosa merikeelevaru säästva kasutamise mitmeaastane kava,⁵ eriti selle artikleid 3 ja 5,

võttes arvesse nõukogu 11. juuni 2007. aasta määrust (EÜ) nr 676/2007, millega kehtestatakse Põhjamere lesta- ja merikeelevarude püügi mitmeaastane majandamiskava,⁶ eriti selle artikleid 6 ja 9,

¹ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

² EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3.

³ ELT L 345, 28.12.2005, lk 5.

⁴ ELT L 65, 7.3.2006, lk 1.

⁵ ELT L 122, 11.5.2007, lk 7.

⁶ ELT L 157, 19.6.2007, lk 1.

võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1300/2008, millega kehtestatakse Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude ja nende püügi mitmeaastane kava,⁷ eelkõige selle artiklit 4,

võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava,⁸ eelkõige selle artikleid 7, 8, 9, 11 ja 12,

võttes arvesse nõukogu 6. aprilli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007,⁹ eriti artikli 9 lõikeid 3, 4, 5, 7, 8, 9 ja 10,

[võttes arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr [...] /2009, millega kehtestatakse Keldi mere tursavaru ja kõnealuse varu püügi pikaajaline kava,¹⁰ eriti selle artiklit 4,]

[võttes arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr [...] /2009, millega kehtestatakse Atlandi lääneosa hariliku stauriidi varu ja kõnealuse varu püügi mitmeaastane kava,¹¹ eriti selle artiklit 5,]

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 4 kohaselt peab nõukogu vastu võtma meetmed, mis tagavad juurdepääsu vetele ja kalavarudele ning säästva kalandustegevuse, võttes arvesse kättesaadavaid teadusnõuandeid ning eelkõige kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) aruannet.
- (2) Nõukogu on määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 20 alusel kohustatud kehtestama iga kalavaru või kalavarurühma puhul lubatud kogupüügi (TAC). Kalapüügivõimalused tuleks liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele jaotada vastavalt nimetatud määruse artiklis 20 sätestatud kriteeriumidele ning võttes asjakohaselt arvesse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 2 kehtestatud ühise kalanduspoliitika eesmärke. Selleks et kalapüügivõimalused oleksid optimaalsed ning et neid kohaldataks tõhusalt, tuleks kindlaks määrata teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused.
- (3) Lubatud kogupüük tuleks kehtestada olemasoleva teadusnõuande põhjal ja arvestades bioloogilisi ja sotsiaalmajanduslikke aspekte ning tagades samal ajal eri kalandussektorite õiglase kohtlemise. Sellega seoses tuleb arvesse võtta arvamusi, mida on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus, eelkõige 23. juulil 2009 toimunud kohtumisel kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomiteega (ACFA), asjaomaste piirkondlike nõuandekomisjonidega ja liikmesriikidega ning 29. septembril 2009 toimunud kohtumisel kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee ja asjaomaste piirkondlike nõuandekomisjonidega.

⁷ ELT L 344, 20.12.2008, lk 6.

⁸ ELT L 348, 24.12.2008, lk 20.

⁹ ELT L 96, 15.4.2009, lk 1.

¹⁰ ELT L [...], [...], lk [...].

¹¹ ELT L [...], [...], lk [...].

- (4) Nende kalavarude lubatud kogupüük, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, tuleks kehtestada kooskõlas kõnealustes kavades sätestatud eeskirjadega. Sellest tulenevalt tuleks merluusivaru, norra salehomaari varu, Biskaia lahe, La Manche'i lääneosa ja Põhjamere merikeelevaru, Põhjamere lestavaru, Šotimaast läände jäävate heeringavarude, Kattegati, Põhjamere, Skagerraki, La Manche'i idaosa, Šotimaast läände jäävate ning Iiri ja Keldi mere tursavarude ning Atlandi lääneosa hariliku stauriidi varu lubatud kogupüük kehtestada kooskõlas määrustes (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008, (EÜ) nr 302/2009, (EÜ) nr [...] /2009 (*Keldi mere tursk*) ja määruses (EÜ) nr [...] /2009 (*stauriid*) sätestatud eeskirjadega.
- (5) Nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 2 kohaselt on vaja kindlaks määrata varud, mille suhtes kohaldatakse erinevaid määruses osutatud meetmeid.
- (6) On vaja kehtestada 2010. aastaks maksimaalne lubatud püügikoormus kooskõlas määruse (EÜ) nr 2166/2005 artikliga 8, määruse (EÜ) nr 509/2007 artikliga 5, määruse (EÜ) nr 676/2007 artikliga 9, määruse (EÜ) nr 1342/2008 artiklitega 11 ja 12 ning määruse (EÜ) nr 302/2009 artiklitega 5 ja 9, võttes arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr 754/2009, millega jäetakse teatavad laevarühmad välja määruse (EÜ) nr 1324/2008 III peatükis sätestatud püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisalast¹².
- (7) ICES nõuande kohaselt on vaja ICES püügipiirkonna IIa, IIIa ja IV EÜ vetes säilitada tobiapüügi suhtes ajutine püügikoormuse reguleerimise süsteem ja see läbi vaadata.
- (8) ICES uusimate teadusnõuannete põhjal ning kooskõlas Kirde-Atlandi kalandusalase konventsiooni (NEAFC) raames võetud rahvusvaheliste kohustustega on vaja piirata teatavate süvamereleikide püügi koormust.
- (9) Kalapüügivõimalusi tuleks kasutada kooskõlas ühenduse sellekohaste õigusaktidega, eelkõige kooskõlas järgmiste määrustega: komisjoni 22. septembri 1983. aasta määrus (EMÜ) nr 2807/83, milles sätestatakse liikmesriikide kalasaaki käsitleva teabe registreerimise üksikasjalikud eeskirjad¹³, nõukogu 22. septembri 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 2930/86, kalalaevade omaduste määramise kohta¹⁴, komisjoni 20. mai 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 1381/87, millega kehtestatakse kalalaevade tähistamist ja dokumenteerimist käsitlevad üksikasjalikud eeskirjad¹⁵, nõukogu 17. detsembri 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 3880/91 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta¹⁶, nõukogu 27. juuni 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1627/94, millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted¹⁷, nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrus (EÜ) nr 1434/98, millega täpsustatakse tingimusi, mille alusel võib lossida heeringat muuks tööstuslikuks otstarbeks kui vahetult inimtoiduks¹⁸, nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad

¹² ELT L 214, 19.8.2009, lk 16.

¹³ EÜT L 276, 10.10.1983, lk 1.

¹⁴ EÜT L 274, 25.9.1986, lk 1.

¹⁵ EÜT L 132, 21.5.1987, lk 9.

¹⁶ EÜT L 365, 31.12.1991, lk 1.

¹⁷ EÜT L 171, 6.7.1994, lk 7.

¹⁸ EÜT L 191, 7.7.1998, lk 10.

konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused¹⁹, nõukogu 4. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1954/2003, mis käsitleb teatavate ühenduse kalastuspiirkondade ja kalavarudega seotud püügikoormuse korraldamist²⁰, komisjoni 18. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2244/2003, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad laevaseire satelliitsüsteemide kohta²¹, nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 601/2004, millega sätestatakse teatavad kalastustegevuse suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni alla kuuluvas piirkonnas²², nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2115/2005, millega kehtestatakse süvalesta varude taastamise kava Loode-Atlandi Kalastusorganisatsiooni raames²³, määrus (EÜ) nr 2166/2005, määrus (EÜ) nr 388/2006, nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1966/2006, kalapüügi elektroonilise registreerimise ja aruandluse ning kaugseirevahendite kohta²⁴, nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamisemeetmeid²⁵, määrus (EÜ) nr 509/2007, nõukogu 7. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 520/2007, milles sätestatakse tehnilised meetmed teatavate pika rändega kalavarude kaitseks²⁶, määrus (EÜ) nr 676/2007, nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1386/2007, milles sätestatakse Loode-Atlandi Kalastusorganisatsiooni reguleeritavas piirkonnas kohaldatavad kaitse- ja rakendusmeetmed²⁷, komisjoni 3. novembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1077/2008, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1966/2006 (kalapüügi elektroonilise registreerimise ja aruandluse ning kaugseirevahendite kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1566/2007²⁸, nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999²⁹, nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele³⁰, määrus nr (EÜ) nr 1300/2008, määrus (EÜ) nr 1342/2008, määrus (EÜ) nr 302/2009, nõukogu määrus (EÜ) nr [...] /2009, millega kehtestatakse Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatavad kontrolli- ja rakendusmeetmed³¹, nõukogu määrus (EÜ) nr [...] /2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmise tagamiseks³², määrus (EÜ) nr [...] /2009 (*Keldi mere tursk*), määrus (EÜ) nr [...] /2009

19 EÜT L 351, 28.12.2002, lk 6.
 20 ELT L 289, 7.11.2003, lk 1.
 21 ELT L 333, 20.12.2003, lk 17.
 22 ELT L 97, 1.4.2004, lk 16.
 23 ELT L 340, 23.12.2005, lk 3.
 24 ELT L 409, 30.12.2006, lk 1.
 25 ELT L 36, 8.2.2007, lk 6.
 26 ELT L 123, 12.5.2007, lk 3.
 27 ELT L 318, 5.12.2007, lk 1.
 28 ELT L 295, 4.11.2008, lk 3.
 29 ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.
 30 ELT L 286, 29.10.2008, lk 33.
 31 ELT L [...], [...], lk [...].
 32 ELT L [...], [...], lk [...].

- (*stauriid*) ja nõukogu määrus (EÜ) nr [...] /2009, milles käsitletakse kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil³³.
- (10) Ühendus on kalandussuhteid käsitlevate kokkulepete ja protokollidega ettenähtud korras kalapüügiõiguste üle nõu pidanud Norra³⁴, Fääri saarte³⁵ ja Gröönimaaga³⁶.
- (11) Ühendus on mitme kalandusorganisatsiooni lepinguosaline ning osaleb muudes organisatsioonides mittelepinguosalise koostööpartnerina. Lisaks sellele haldab ühendus Poola Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemise tingimusi käsitleva akti alusel Poola ühinemiskuupäevast alates kalandusalaseid lepinguid, mida nimetatud riik on varem sõlminud, nagu Beringi mere keskosa mintavarude kaitse ja majandamise konventsioon. Nimetatud kalandusorganisatsioonid on soovitanud kehtestada 2010. aastaks mitmeid meetmeid, sealhulgas ühenduse laevade kalapüügivõimalused. Kõnealused püügivõimalused peaks rakendama ühendus.
- (12) [Ameerika Troopikatuunide Komisjon (IATTC) jättis 2009. aasta aastakoosolekul vastu võtmata kulduim-tuuni, suursilm-tuuni ja vööttuuni püügipiirangud ning ehkki ühendus ei ole IATTC liige, on siiski vaja kalapüügivõimalusi reguleerida IATTC jurisdiktsiooni alla kuuluvate ressursside säästva majandamise tagamiseks.]
- (13) [Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioon (SEAFO) võttis 2009. aasta aastakoosolekul vastu püügi piirnormid veel kahe kalavaru suhtes SEAFO konventsiooni piirkonnas. Need püügi piirnormid on vaja rakendada ühenduse õiguses.]
- (14) [Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPFO) loomise kolmandal rahvusvahelisel koosolekul 2007. aasta mais võtsid osalejad vastu ajutised meetmed, sealhulgas püügivõimalused, nii pelaagilise kalapüügi kui ka põhjalähedase püügi reguleerimiseks Vaikse ookeani lõunaosas. Need püügivõimalused on vaja rakendada ühenduse õiguses.]
- (15) Selleks et tagada ühenduse kaluritele elatusvõimalus ning vältida varude ohustamist ja kõiki võimalikke raskusi, mis tulenevad nõukogu 16. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 43/2009, millega määratakse 2009. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused ning lisatingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes,³⁷ kehtivuse lõppemisest, on tähtis avada kõnealused püügipiirkonnad 1. jaanuaril 2010. Küsimuse kiireloomulisuse tõttu on hädavajalik teha erand kuue nädala pikkuse aja suhtes, millele viidatakse Euroopa Liidu lepingu ning Euroopa Ühenduse asutamislepingu juurde kuuluva protokoll (riikide parlamentide funktsiooni kohta Euroopa Liidus) I jaotise artiklis 3,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

Reguleerimisala ja mõisted

³³ ELT L [...], [...], lk [...].

³⁴ EÜT L 226, 29.8.1980, lk 48.

³⁵ EÜT L 226, 29.8.1980, lk 12.

³⁶ ELT L 172, 30.6.2007, lk 1.

³⁷ ELT L 22, 26.1.2009, lk 1.

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks järgmised kalapüügivõimalused ning kõnealuste püügivõimaluste kasutamise funktsionaalselt seotud tingimused:

- teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2010. aastaks ning
- teatavad püügikoormuse piirangud 2011. aastaks ning teatavate Antarktika kalavarude püügi võimalused II jaotise III peatüki 2. jaos ning IE ja V lisas sätestatud ajavahemikuks.

Artikkel 2

Reguleerimisala

Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesolevat määrust

- a) ühenduse kalalaevade suhtes (edaspidi „ühenduse laevad”); ning
- b) kolmanda riigi lipu all sõitvate ja kolmandas riigis registreeritud kalalaevade suhtes (edaspidi „kolmanda riigi laevad”), kui need viibivad ühenduse vetes (edaspidi „EÜ veed”).

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse lisaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 3 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

- a) „lubatud kogupüük” (TAC) – igast kalavarust aastas püüda ja lossida lubatav kogus;
- b) „kvoot” – ühendusele, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- c) „rahvusvahelised veed” – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla;
- d) „võrgusilma suurus” – vastavalt komisjoni 10. juuni 2008. aasta määrusele (EÜ) nr 517/2008 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kalavõrkude silmasuuruse ja võrguniidi jämeduse kindlaksmääramiseks)³⁸) kindlaksmääratud võrgusilma suurus.

Artikkel 4

Püügipiirkonnad

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:

³⁸ ELT L 151, 11.6.2008, lk 5.

- a) ICES (Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad vastavalt määrusele (EMÜ) nr 3880/91;
- b) „Skagerrak” – ala, mis piirneb läänes Hanstholmi majakast Lindesnesi majakani ulatuva joonega ning lõunas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega;
- c) „Kattegat” – ala, mis piirneb põhjas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega ning lõunast Hasenørest Gnibenini, Korshagest Spodsbjergini ja Gilbjerg Hovedist Kullenini ulatuva joonega;
- d) „Cádiz laht” – ICES püügipiirkonna IXa ala, mis jääb 7°23'48" läänepikkusest ida poole;
- f) CECAF (Kesk-Atlandi idaosa ehk FAO peamine püügipiirkond 34) püügipiirkonnad, nagu on kindlaks määratud nõukogu 23. oktoobri 1995. aasta määruses (EÜ) nr 2597/95 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades³⁹;
- g) NAFO (Loode-Atlandi kalastusorganisatsioon) püügipiirkonnad, nagu on määratletud nõukogu 30. juuni 1993. aasta määruses (EMÜ) nr 2018/93 Loode-Atlandi piirkonnas kalastavate liikmesriikide saagi ja kalandustegevuse statistiliste andmete esitamise kohta⁴⁰;
- h) SEAFO (Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioon) püügipiirkonnad, nagu on määratletud nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 2002/738/EÜ Euroopa Ühenduse Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga ühinemise kohta⁴¹;
- (i) ICCAT (Rahvusvaheline Atlandi Tuunikaitse Komisjon) püügipiirkond, nagu on määratletud nõukogu 9. juuni 1986. aasta otsuses 86/238/EMÜ ühenduse ühinemise kohta rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooniga, mida muudeti Pariisis 10. juulil 1984. aastal alla kirjutatud konventsiooni osalisriikide täievoliliste esindajate konverentsi lõppaktile lisatud protokolliga⁴²;
- j) CCAMLR (Antarktika vete elusressursside kaitse konventsioon) püügipiirkonnad, nagu on määratletud määruses (EÜ) nr 601/2004;
- k) IATTC (Ameerika Troopikatuunide Komisjoni) püügipiirkond, nagu on määratletud nõukogu 22. mai 2006. aasta otsuses 2006/539/EÜ Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel⁴³;

³⁹ EÜT L 270, 13.11.1995, lk 1.

⁴⁰ EÜT L 186, 28.7.1993, lk 1.

⁴¹ EÜT L 234, 31.8.2002, lk 39.

⁴² EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33.

⁴³ ELT L 224, 16.8.2006, lk 22.

- l) IOTC (India Ookeani Tuunikomisjon) püügipiirkond, nagu on määratletud nõukogu 18. septembri 1995. aasta otsuses 95/399/EÜ ühenduse ühinemise kohta India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepinguga⁴⁴;
- m) „SPFO (Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni püügipiirkond” – ekvaatorist lõuna poole jääv avamerepiirkond, mis on CCAMLR konventsiooni piirkonnast põhja pool, nõukogu 6. juuli 2006. aasta otsuses 2006/496/EÜ (Euroopa Ühenduse nimel India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe allkirjastamise kohta⁴⁵) määratletud SIOFA piirkonnast ida pool ning Lõuna-Ameerika riikide kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvatest piirkondadest lääne pool;
- n) WCPFC (Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskonventsioon) piirkond, nagu on määratletud nõukogu 26. aprilli 2004. aasta otsuses 2005/75/EÜ ühenduse ühinemise kohta Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga⁴⁶.
- (o) "Beringi mere avameri" – Beringi mere avamere piirkond, mis on kaugemal kui 200 meremiili lähtejoontest, millest mõõdetakse Beringi mere rannikuäärsete riikide territoriaalmere laiust.

⁴⁴ EÜT L 236, 5.10.1995, lk 24.

⁴⁵ ELT L 196, 18.7.2006, lk 14.

⁴⁶ ELT L 32, 4.2.2005, lk 1.

II JAOTIS

Ühenduse laevade kalapüügivõimalused

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 5

Püügi piirnormid ja nende jaotamine

1. Ühenduse laevade püügi piirnormid ühenduse vetes ja teatavates vetes, mis ei kuulu ühendusele, kõnealuste piirnormide jaotus liikmesriikide vahel ning määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 2 kohased lisatingimused on esitatud I lisas.
2. Ühenduse laevadel on lubatud kalastada I lisas sätestatud kvootide piires vastavalt käesoleva määruse artiklis 12 ja III lisas ning määruses (EÜ) nr 1006/2008 ja selle rakendussätetes sätestatud tingimustele vetes, mis kuuluvad Fääri saarte, Gröönimaa, Islandi ja Norra kalandusjurisdiktsiooni alla ning Jan Mayeni ümbruse kalastuspiirkonda.
3. Komisjon kehtestab tobiapüügi piirnormid ICES IIa, IIIa ja IV püügipiirkonna EÜ vetes vastavalt IID lisa punktis 6 sätestatud korrale.
4. Komisjon kehtestab ühenduse kasutuses olevaks moivapüügi piirnormiks ICES V ja XIV püügipiirkonna Gröönimaa vetes 7,7 % moiva lubatud kogupüügist niipea, kui lubatud kogupüük on kindlaks määratud.
5. Komisjon võib määruse (EÜ) nr 2371/2010 artikli 30 lõikes 2 kehtestatud korras läbi vaadata norra tursiku püügi piirnormi ICES IIa, IIIa ja IV püügipiirkonna EÜ vetes ning kilu püügi piirnormi ICES IIa ja IV püügipiirkonna EÜ vetes, pidades silmas 2010. aasta esimesel poolel kogutud teaduslikke andmeid.
6. Lõike 5 kohasest norra tursiku varude läbivaatamisest tulenevalt võib komisjon määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 kehtestatud korras läbi vaadata merlangipüügi piirnormi ICES IIa, IIIa ja IV püügipiirkonna EÜ vetes ning kilttursa püügi piirnormi ICES IIa, III ja IV püügipiirkonna EÜ vetes, et võtta norra tursiku püügil arvesse tõenduslikku kaaspüüki.

Artikkel 6

Keelatud liigid

[Ühenduse kalalaevadel on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:

- a) hiidhai (*Cetorhinus maximus*) ja mõrtsukhai (*Carcharodon carcharias*) kõikides ühenduse vetes ja vetes väljaspool ühendust;

- b) ingelhai (*Squatina squatina*) kõikides ühenduse vetes;
- c) Harilik rai (*Dipturus batus*) IIa, III, IV, VI, VII, VIII, IX ja X püügipiirkonna EÜ vetes ning
- d) musterrai (*Raja undulate*) ja valgerai (*Rostroraja alba*) VI, VII, VIII, IX ja X püügipiirkonna EÜ vetes.]

Artikkel 7

Püügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted

1. I lisa sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:
 - a) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 20 lõike 5 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
 - b) määruse (EÜ) nr [...] /2009 (*kontrollimäärus*) artiklite [...] või määruse (EÜ) nr 1006/2008 artikli 10 lõike 4 kohast ümberjaotamist;
 - c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
 - (d) koguste peatamist kooskõlas määruse (EÜ) nr 847/96 artikliga 4;
 - e) määruse (EÜ) nr [...] /2009 (*kontrollimäärus*) artiklite [...] kohast mahaarvamist.
2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 5 lõiget 2 kohaldatakse kõikide kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse kas ennetuslikku või analüütilist TACi.
3. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse kõikide kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku TACi, kui I lisa ei ole ette nähtud teisiti.
4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamine ei piira määruse (EÜ) nr [...] /2009 (*kontrollimäärus*) artikli [...] kohaldamist.

Artikkel 8

Püügikoormuse piirangud

Alates 1. veebruarist 2010 kuni 31. jaanuarini 2011 kohaldatakse püügikoormuse piiranguid järgmiselt:

- a) IIA lisa kohaldatakse Kattegati, Skagerraki, ICES IIIa püügipiirkonna selle osa, mida Skagerrak ei hõlma, ning ICES IV, VIa, VIIa ja VIId püügipiirkonna ja ICES IIa ja Vb püügipiirkonna EÜ vete teatavate kalavarude majandamise suhtes;
- b) IIB lisa kohaldatakse merluusi- ja norra salehomaari varude taastamiseks ICES VIIIc ja IXa püügipiirkonnas, välja arvatud Cádizis lahes;
- c) IIC lisa kohaldatakse ICES VIIe püügipiirkonnas merikeelevarude majandamise suhtes;

- d) IID lisa kohaldatakse ICES IIa, IIIa ja IV püügipiirkonna EÜ vete tobiavarude majandamise suhtes.

Artikkel 9

Süvamerepüügi piirnormid ja püügikoormuse piirangud

1. Lisaks 28. novembri 2008. aasta määruses (EÜ) nr 1359/2008, millega kehtestatakse 2009. ja 2010. aastaks ühenduse kalalaevadele püügivõimalused seoses teatavate süvamere kalavarudega,⁴⁷ sätestatud püügipiirnormidele on ühe merereisi jooksul keelatud püüda ja pardal hoida, ümber laadida või lossida mis tahes süvamere liike ja süvarest üldkoguses üle 100 kg, kui laeval ei ole määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikli 3 kohaselt antud süvamerepüügi luba.
2. Liikmesriigid tagavad, et püügitegevuse puhul, mille käigus liikmesriikide lipu all sõitvad ja nende territooriumil registreeritud laevad püüavad ja hoiavad pardal igal kalendriaastal rohkem kui 10 tonni süvamere liike ja süvarest, nõutakse süvamerepüügi luba.
3. Liikmesriigid tagavad, et 2010. aastal ei ületa süvamerepüügi luba omavate laevade püügikoormuse tasemed (mõõdetuna sadamast äraoldud kilovatt-päevades) 65 % keskmisest aastasest püügikoormusest, mida asjaomase liikmesriigi laevad kasutasid 2003. aastal püügireisidel, mille jaoks neil oli süvamerepüügi luba ja/või mille jooksul püüti määruse (EÜ) nr 2347/2002 I ja II lisas loetletud süvamere liike. Käesolevat lõiget kohaldatakse ainult nende püügireiside suhtes, kus püüti üle 100 kg süvamere liike, välja arvatud põhjaatlandi hõbekala.

Artikkel 10

Saagi ja kaaspüügi lossimise tingimused

1. Kalavarusid, mille suhtes on kehtestatud püügi piirnormid, võib pardal hoida või laevalt lossida ainult juhul, kui:
 - a) saagi on püüdnud sellise liikmesriigi laevad, millel on kvoot, ning kõnealune kvoot ei ole ammendatud või
 - b) saak moodustab osa ühendusele kuuluvast püügiosast, mis ei ole kvootidena liikmesriikide vahel ära jaotatud, ning kõnealune ühenduse kvoot ei ole ammendatud.
2. Erandina lõikest 1 võib järgmistesse liikidesse kuuluvat kala pardal hoida ja lossida ka siis, kui liikmesriigil ei ole kvooti või kui kvoot või püügiosa on ammendatud:
 - a) muud liigid kui heeringas ja makrell, tingimusel, et
 - i) neid püütakse segamini teiste liikidega, kasutades võrke silmasuurusega alla 32 mm kooskõlas määruse (EÜ) nr [...] /2009 (*tehniliste meetmete määrus*) artikliga [...] ning

⁴⁷ ELT L 352, lk 1.

- ii) saaki ei sordita pardal ega lossimisel
- või
- b) makrell, tingimusel et
 - i) makrelli püütakse segamini stauriidi või sardiiniga;
 - ii) makrelli mass ei ületa 10 % kogu pardal oleva makrelli, stauriidi ja sardiini massist ja
 - iii) saaki ei sordita pardal ega lossimisel.
- 3. Kõik lossimised, välja arvatud lõike 2 kohane püük, arvatakse kvoodist või, kui ühenduse osa ei ole kvootidena liikmesriikide vahel ära jaotatud, ühenduse kvoodist maha.
- 4. Kaaspüügi määr ja realiseerimine määratakse kindlaks kooskõlas määruse (EÜ) nr [...] /2009 (*tehniliste meetmete määrus*) artikliga [...].

Artikkel 11

Sortimata lossimine ICES IIIa, IV ja VIId püügipiirkonnas ning ICES IIa püügipiirkonna EÜ vetes

1. Kui liikmesriigi heeringapüügi piinormid ICES IIIa, IV ja VIId püügipiirkonnas ning IIa püügipiirkonna EÜ vetes on ammendatud, ei tohi asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvad ühenduses registreeritud laevad, kes tegutsevad püügipiirkonnas, mille suhtes kehtivad asjaomased püügipiirangud, lossida sortimata ja heeringat sisaldavaid saake.
2. Liikmesriigid tagavad, et kasutatakse nõuetekohast proovivõtusüsteemi, mis võimaldab tulemuslikult kontrollida ICES IIIa, IV ja VIId püügipiirkonnas ning ICES IIa püügipiirkonna EÜ vetes püütud, sortimata lossitud saagi koguseid liikide kaupa.
3. ICES IIIa, IV ja VIId püügipiirkonnas ning ICES IIa püügipiirkonna EÜ vetes püütud, sortimata kalasaaki võib lossida ainult sadamates või lossimiskohtades, kus on kasutusel lõikes 3 osutatud proovivõtusüsteem.

Artikkel 12

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid saadavad komisjonile püütud koguste lossimisandmeid määruse nr [...] /2009 (*kontrollimäärus*) artiklite [...] kohaselt, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse I lisas sätestatud kalaliikide koode.

II peatükk

Kalapüügi lubamine kolmandate riikide vetes

Artikkel 13

Kalapüügiload

1. Kolmanda riigi vetes kalastavatele ühenduse laevadele antavate kalapüügilubade maksimaalne arv on sätestatud III lisas.
2. Kui üks liikmesriik kannab määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 20 lõike 5 alusel kvoodi üle teisele liikmesriigile (vahetusleping) III lisas sätestatud püügipiirkondades, tuleb üle kanda ka asjaomased püügiload ja teatada sellest komisjonile. III lisas sätestatud püügilubade üldarvu püügipiirkonna kohta ei tohi siiski ületada.

III peatükk

Kalapüügivõimalused piirkondlike kalandusorganisatsioonide reguleeritavates vetes

1. JAGU

ICCAT PIIRKOND

Artikkel 14

Hariliku tuuni püügiks luba omavate laevade arvu piiramine

Järgmiste laevade arvu piiratakse vastavalt IV lisale:

- ühenduse söödalaevad ja veoõngedega laevad, kellel on luba aktiivselt püüda Atlandi ookeani idaosas hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) mõõtmetega 8 kg/75 cm kuni 30 kg/115 cm;
- rannalähedase püügiga tegelevad ühenduse kalalaevad, kellel on luba aktiivselt püüda Vahemerel harilikku tuuni mõõtmetega 8 kg/75 cm kuni 30 kg/115 cm;
- ühenduse laevad, kes püüavad Aadria merel aktiivselt harilikku tuuni kasvatamise eesmärgil ning kellel on luba püüda harilikku tuuni mõõtmetega 8 kg/75 cm kuni 30 kg/115 cm.

2. JAGU

CCAMLR PIIRKOND

Artikkel 15

Keelud ja püügipiirangud

1. V lisa A osas nimetatud liikide sihtpüük on kõnealusel lisas nimetatud piirkondades ja ajavahemikel keelatud.
2. Uutes ja teadusuuringutega seotud püügipiirkondades kohaldatakse V lisa B osas sätestatud püügi ja kaaspüügi piirnorme kõnealusel lisas nimetatud alapiirkondades.

Artikkel 16

Uurimuslik kalapüük

1. Liikmesriigi lipu all sõitvad ja liikmesriigis registreeritud kalalaevad, mille kohta on CCAMLR-le esitatud teatis vastavalt määruse (EÜ) nr 601/2004 artiklitele 7 ja 7a, võivad osaleda *Dissostichus* spp. õngejadaga uurimuslikus püügis FAO alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3b väljaspool riikliku jurisdiktsiooni all olevaid piirkondi.
2. Rajoonis 58.4.3b tohib korraga kalastada ainult üks kalalaev.
3. Alapiirkondade FAO 88.1 ja 88.2 ning rajoonide 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3b kogupüügi ja kaaspüügi piirnormid ning nende jaotus iga alapiirkonna või rajooni väikeste uurimisalade (SSRU) vahel on kindlaks määratud V lisa B osas. Kalastamine mis tahes väikeses uurimisalas lõpetatakse niipea, kui deklareeritud saak ulatub kindlaksmääratud püügi piirnormini, ning uurimisala suletakse kalastamiseks ülejäänud kalastushooajal.
4. Kalapüük toimub võimalikult suures geograafilises ja batümeetrilises ulatuses, et saada teavet, mis on vajalik kalastamisvõimaluste kindlaksmääramiseks, ning vältida saagi ja püügikoormuse liiga tihedat koondumist. Alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning samuti rajoonides 58.4.1, 58.4.2 and 58.4.3b on keelatud püük 550 m sügavusjoonest kõrgemal.

Artikkel 17

Tavalise hiigelvähi püük 2010/2011 püügihooajal

1. Üksnes CCAMLR komisjoni liikmeteks olevad liikmesriigid võivad 2010/2011 püügihooajal püüda tavalist hiigelvähki CCAMLR konventsiooni piirkonnas. Need liikmesriigid, kes kavatsevad püüda tavalist hiigelvähki CCAMLR konventsiooni piirkonnas teatavad CCAMLR sekretariaadile ja komisjonile kooskõlas määruse (EÜ) nr 601/2004 artikliga 5a ning hiljemalt 1. juuniks 2010:
 - a) oma kavatsusest püüda tavalist hiigelvähki, ning kasutavad selleks V lisa C osas esitatud vormi;
 - b) püügivahendite kuju, kasutades selleks V lisa D osas esitatud vormi.
2. Lõikes 1 osutatud teatis sisaldab teavet, mis tuleb määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 3 kohaselt esitada iga laeva kohta, millele liikmesriik tavalise hiigelvähi püügis osalemiseks loa annab.
3. Liikmesriigid, kes kavatsevad püüda tavalist hiigelvähki CCAMLR konventsiooni piirkonnas, esitavad teatise üksnes nende laevade kohta, kellel on selleks luba ning kes teatamise ajal tema lipu all sõidavad.
4. Liikmesriigid võivad lubada tavalise hiigelvähi püügis osaleda muul kui lõigete 1–3 kohaselt CCAMLR-le teatatud laeval, kui laeval, kellel on luba, ei ole võimalik osaleda põhjendatud funktsionaalsetel põhjustel või vääramatul jõu tõttu. Sellisel juhul teavitab asjaomane liikmesriik viivitamatult CCAMLR sekretariaati ja komisjoni, esitades:
 - a) lõikes 2 nimetatud täielikud andmed asenduslaeva(de) kohta, sealhulgas määruse (EÜ) nr 601/2004 artikliga 3 ette nähtud teabe;
 - b) põhjaliku aruande asendamise põhjuste kohta ning mis tahes asjakohased täiendavad dokumendid või viited.
5. Liikmesriigid ei luba tavalise hiigelvähi püügis osaleda laevadel, kes on kantud CCAMLR ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade nimekirja.

3. OSA

IOTC PIIRKOND

Artikkel 18

IOTC piirkonnas kalastavate laevade püügivõimsuse piiramine

1. IOTC piirkonnas troopikatuuni püüdvate ühenduse laevade maksimaalne arv ja nende vastav kogumahutavuse (GT) abil väljendatud püügivõimsus on sätestatud VI lisa punktis 1.

2. IOTC piirkonnas mõõkkala (*Xiphias gladius*) ja pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) püüdvate ühenduse laevade maksimaalne arv ja nende vastav kogumahutavuse (GT) abil väljendatud püügivõimsus on sätestatud VI lisa punktis 2.
3. Liikmesriigid võivad muuta lõigetes 1 ja 2 osutatud laevade arvu püügivahendite liigi kaupa, kui nad tõendavad komisjonile, et see muutus ei suurenda asjaomase kalavaru püügi koormust.
4. Liikmesriigid tagavad, et nende laevastikus kavandatava püügivõimsuse ülekandmise puhul oleksid ülekantavad laevad IOTC laevade registris või mõne muu piirkondliku kalandusorganisatsiooni tuunipüügi registris. Laevu, mis on mõne piirkondliku kalandusorganisatsiooni nimekirjas kui ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelenud laev, üle ei kanta.
5. Liikmesriigid võivad IOTC-le esitatud arenguplaanide rakendamise arvessevõtmiseks suurendada käesolevas artiklis esitatud püügivõimsuse piiranguid üksnes nimetatud arenguplaanides kehtestatud piiride ulatuses.

4. JAGU

SPFO PIIRKOND

Artikkel 19

Põhjalähedane kalapüük

Liikmesriigid piiravad SPFO piirkonnas põhjalähedase kalapüügi püügikoormust või saaki aasta keskmisele tasemele ajavahemiku 1. jaanuar 2002 kuni 31. detsember 2006 põhjal, arvestades kalalaevade arvu ja muid näitajaid, mis kajastavad saagi taset, püügikoormust ja -võimsust, ning üksnes nendes SPFO piirkonna osades, kus põhjalähedane kalapüük on toimunud eelneval kalapüügihooajal.

5. JAGU

IATTC PIIRKOND

Artikkel 20

Seinnoodapüük

1. Kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*), suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ja võõttuuni (*Katsuwonus pelamis*) püük on seinnoota kasutatavate laevadega keelatud järgmiselt:
 - a) 29. juulist kuni 28. septembrini 2010 või 10. novembrist 2010 kuni 18. jaanuarini 2011 järgmiselt piiridega määratud alal:
 - Vaikse ookeani Ameerika rannik,
 - 150° läänepikkust;

- 40° põhjalaiust;
 - 40° lõunalaiust.
- b) 29. septembrist kuni 29. oktoobrini 2010 järgmiste piiridega määratud alal:
- 94° läänepikkust;
 - 110° läänepikkust;
 - 3° põhjalaiust;
 - 5° lõunalaiust.
2. Asjaomased liikmesriigid teavitavad komisjoni lõike 1 punkti a kohaselt valitud keeluajast enne 1. aprilli 2010. Kõik asjaomaste liikmesriikide laevad, kes kasutavad seinnoota, peavad määratud piirkonnas valitud perioodiks seinnoodaga kalastamise lõpetama.
3. IATTC reguleeritavas piirkonnas kalastavad tuunipüügiseinerid hoiavad pardal ja seejärel lossivad kogu suursilm-tuuni, võottuuni ja kulduim-tuuni saagi, välja arvatud kala, mis on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu. Ainus erand on reisi lõpuosa, kui kogu antud püügikorraga püütud tuuni mahutamiseks ei pruugi olla piisavalt vaba lastiruumi.

6. JAGU

SEAFO PIIRKOND

Artikkel 21

Süvamerehaide kaitse meetmed

Süvamerehaide sihtpüük SEAFO konventsiooni piirkonnas on keelatud.

7. JAGU

WCPFC PIIRKOND

Artikkel 22

Suursilm-tuuni, kulduim-tuuni, võottuuni ja Vaikse ookeani lõunaosa pikkuim-tuuni püügi koormuse piirangud

Liikmesriigid tagavad, et suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*), kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*), võottuuni (*Katsuwonus pelamis*) ja Vaikse ookeani lõunaosa pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) püügi koormus WCPFC piirkonnas piirdub üksnes selle püügikoormusega, mis on ette nähtud ühenduse ja kõnealuse piirkonna rannikuriikide vahel sõlmitud kalanduse partnerluslepingutes.

Artikkel 23

Peibutuspüügivahenditega püügiks suletud piirkond

1. WCPFC piirkonna osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, on püük seinloodaga varustatud laevadega, mis kasutavad peibutusvahendeid, keelatud 1. augustist 2010 (kell 00.00) kuni 30. septembrini 2010 (kell 24.00). Sellel ajal võib seinloodaga varustatud laev kalastada nimetatud WCPFC piirkonna osas üksnes juhul, kui tema pardal on vaatleja, kes jälgib, et mitte mingil ajahetkel:
 - ei kasutata peibutuspüügivahendit ega seonduvaid elektroonilisi seadmeid,
 - ei püüta kalaparvi peibutuspüügivahenditega.
2. Kõik lõike 1 esimeses lauses osutatud WCPFC piirkonna osas kalastavad seinloodaga varustatud laevad hoiavad pardal ning lossivad või laadivad ümber kõik püütud suursilm-tuunid, kulduim-tuunid ja vöötüürid.
3. Lõiget 2 ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - a) reisi lõpuosas, kui laeval ei ole piisavalt vaba lastiruumi kogu püütud kala mahutamiseks,
 - b) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu, või
 - c) kui külmutusseadmetel tekib tõsine rike.

Artikkel 24

Mõõkkala püügiks luba omavate laevade arvu piiramine

WCPFC piirkonnas., paralleelist 20° lõunalaiust lõuna pool asuvates piirkondades mõõkkala püügiks luba omavate ühenduse laevade maksimaalne arv on esitatud VII lisas.

8. JAGU

BERINGI MERI

Artikkel 25

Beringi mere avamerepiirkonnas kalastamise keeld

Beringi mere avamerepiirkonnas on keelatud Vaikse ookeani mintai (*Theragra chalcogramma*) püük.

III JAOTIS

Kolmandate riikide laevade kalapüügivõimalused EÜ vetes

Artikkel 26

Püügi piirnormid

Norra lipu all sõitvatel kalalaevadel ning Fääri saartel registreeritud kalalaevadel on lubatud kalastada ühenduse vetes I lisas sätestatud püügi piirnormide alusel ning määruse (EÜ) nr 1006/2008 III peatüki ning käesoleva jaotisega ettenähtud tingimustel.

Artikkel 27

Kalapüügiload

1. EÜ vetes kalastavatele kolmanda riigi laevadele antavate kalapüügilubade maksimaalne arv on sätestatud VIII lisas.
2. Kalaliike, millele on kehtestatud püügi piirnormid, ei tohi pardal hoida ega lossida, välja arvatud juhul, kui saagi on püüdnud kolmanda riigi laevad, kellel on kvoot ning kõnealune kvoot ei ole ammendatud.

Artikkel 28

Keelatud liigid

[Kolmandate riikide laevadel on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:

- a) hiidhai (*Cetorhinus maximus*) ja mõrtsukhai (*Carcharodon carcharias*) kõikides ühenduse vetes;
- b) ingelhai (*Squatina squatina*) kõikides ühenduse vetes;
- c) harilik rai (*Dipturus batis*) IIa, III, IV, VI, VII, VIII, IX ja X püügipiirkonna EÜ vetes ning
- d) musterrai (*Raja undulata*) ja valgerai (*Rostroraja alba*) VI, VII, VIII, IX ja X püügipiirkonna EÜ vetes.]

IV JAOTIS

Lõppsätted

Artikkel 29
Määruse (EÜ) nr 1359/2008 muudatus

Määruse (EÜ) nr 1359/2008 lisa 2. osa kanne, mis käsitleb kalju-tõmppeakala püüki ühenduse vetes ja III püügipiirkonna vetes, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla, asendatakse järgmisega:

„Liik:	Kalju-tõmppeakala <i>Coryphaenoides rupestris</i>	Püügipiirkond:	III ⁽¹⁾ (ühenduse veed ja veed, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla) (RNG/03-)
Aasta	2009	2010	
Taani	804	804	
Saksamaa	5	5	
Rootsi	41	41	
EÜ	850	850	
(1)	Kalju-tõmppeakala sihtpüüki ei toimu ICES IIIa püügipiirkonnas enne Euroopa Ühenduse ja Norra vahel peetavate konsultatsioonide lõppemist.”		

Artikkel 30
Lõppsäte

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010.

Enne 1. jaanuari 2010 algavateks ajavahemikeks kehtestatud kalapüügivõimaluste suhtes CCAMLR piirkonnas kohaldatakse II jaotise III peatüki 2. jagu ning IE ja V lisa alates nimetatud püügivõimaluste vastavate kohaldamisperioodide algusest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja